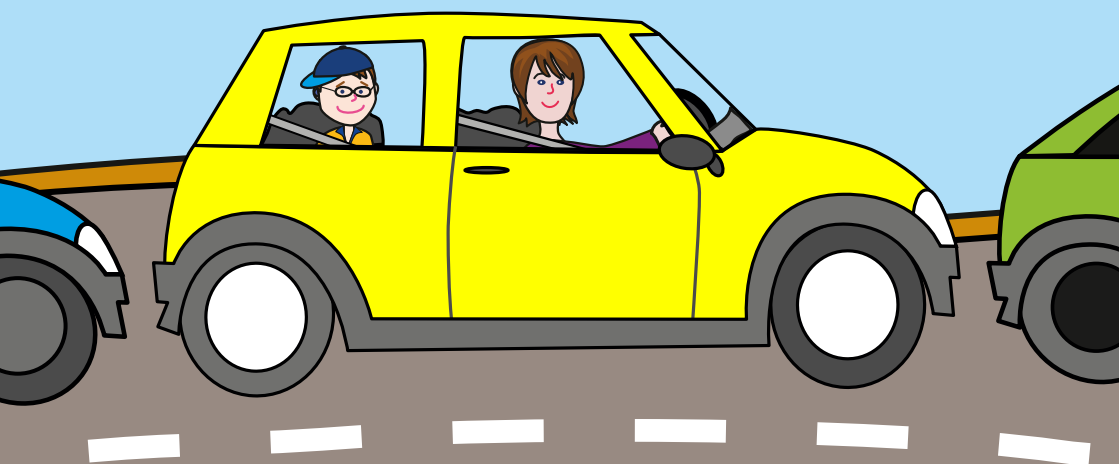

Jakobs trafikkork

Historie av Lindsay Brewis
Illustrasjon av Karen Tennent

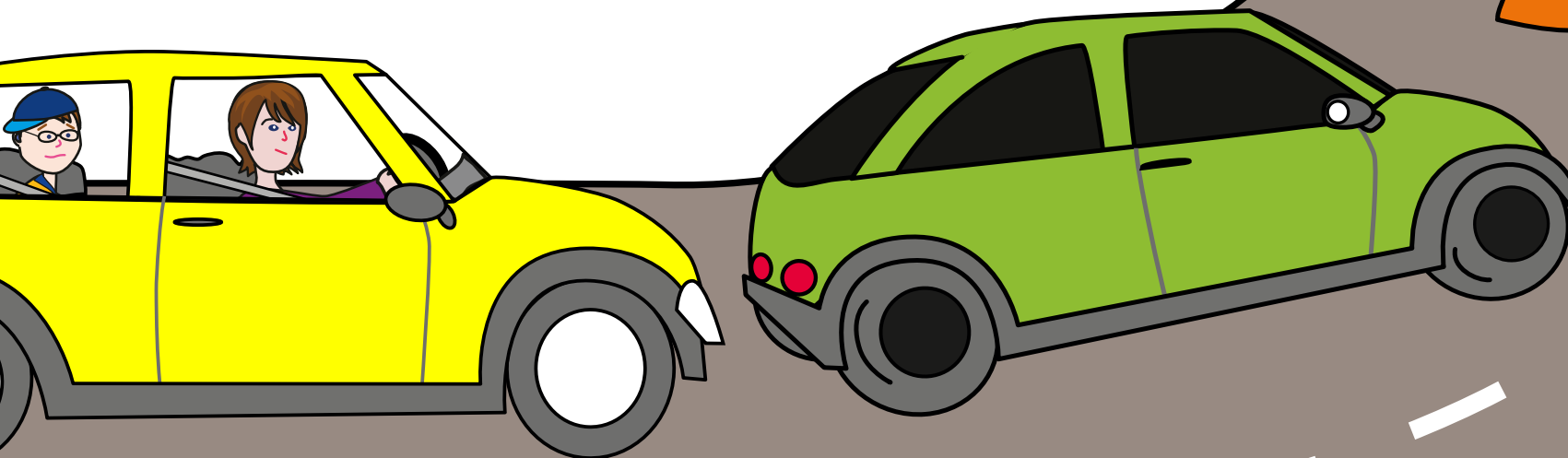
Copyright ©

Denne brosjyren skal ikke brukes til kommersielt bruk

Jakob og mammaen hans satt i bilen på vei til butikken.

Bilene foran dem saknet plutselig farten. "Å nei!" sa mamma, "det er et stort hull i veien, og bilene kommer ikke forbi."

Veiarbeidere satte opp sperringer. Jakob og mammaen hans måtte finne en annen vei å kjøre.

Det var mange andre biler på veien. Mammaen til Jakob prøvde en annen vei, men etter en stund skjønte hun at den ikke førte til butikkene. Hun snudde bilen og prøvde enda en annen vei. Noen sjåførere ble sinte og tutet.

”Jeg trenger å komme meg til butikken” sa Jakobs mamma. ”La oss forsøke denne veien.” Hun prøvde mange forskjellige veier, men alle tok lang tid og ingen av veiene førte dem nærmere butikken.

Mammaen til Jakob ga ikke opp. Hun fortsatte å lete etter en vei til butikken. Plutselig dukker butikken opp rundt et hjørne.

”Det tok lang tid,” sa Jakob. ”Det gjør ikke noe” sa mamma, ”vi kom fram, og nå skal vi handle og finne oss noe godt”

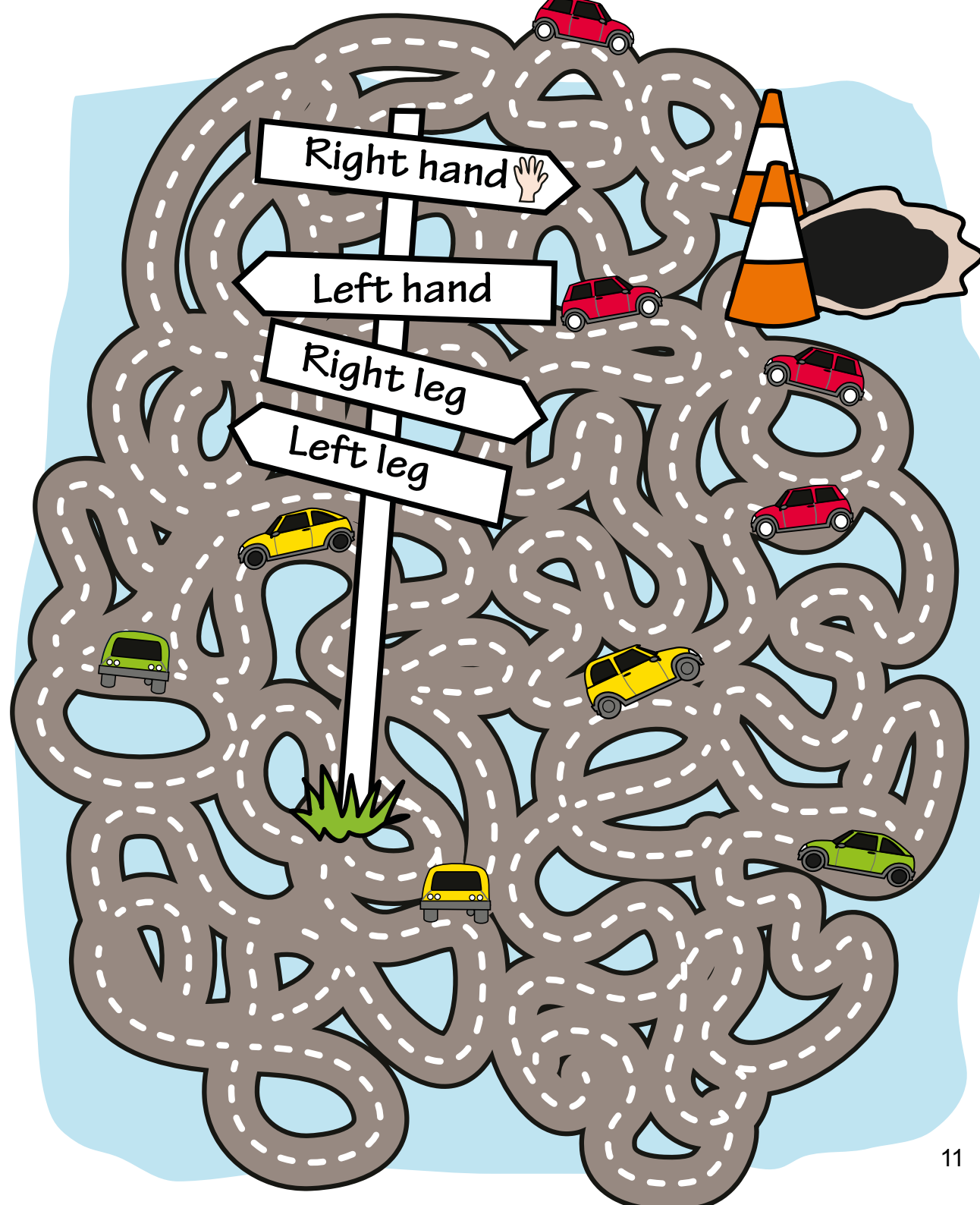

Den kvelden lå Jakob i sengen sin og tenkte. Han tenkte på sin høyre hånd. Noen ganger var det veldig vanskelig å få den høyre hånden til å bevege seg. Han sendte beskjeder fra hjernen, men det tok så lang tid før de nådde fram.

Han så hjernen sin som mange forskjellige veier med biler på. Alle bilene suste av gårde, og tok raskt med seg beskjeder til de riktige stedene i kroppen. Men veien til hans høyre hånd hadde et hull i seg.

Det var veisperringer der, og bilen som var full av beskjeder måtte finne en annen vei å kjøre. I fantasien så han for seg at bilen som skulle til hans høyre hånd forsøkte å finne andre veier å kjøre på.

Han så at den stoppet og startet og prøvde på nytt igjen. Når den kom fram til hans høyre hånd jublet han og sa: "Bra jobba, bil!"

Dagen etter forsøkte Jakob å få den høyre hånden sin til å gjøre det han ville. Det gikk ikke så bra. Mammaen hans så på. Hun visste at dette kunne gjøre Jakob både sliten og sint. Jakob ble fast bestemt og knep øynene igjen.

I hodet sitt kjørte han bilen mot sin høyre hånd og til slutt kom den fram. Hånden gjorde nesten alt han hadde bedt den om.

”Bra jobba bil!” sa Jakob stille til hånden sin.

”Hva sa du?” spurte mamma.

Jakob smilte. ”Ikke noe,” sa han. ”Men jeg tror hånden min har fortjent noe godt!”

SCOPE

= Equality for disabled people

Scope exists to make this country a place where disabled people have the same opportunities as everyone else. Until then, we'll be here.

Have you read...?

Haylee's
Friends

My Brother Is
An Astronaut

Jacob's
Traffic Jam

scope.org.uk/books

With thanks to the kind couple who donated the cost of printing these books.